

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Вітаємо Наталію Йосипівну Черниш!

30 березня 2018 року у Наталії Йосипівни Черниш — ЮВІЛЕЙ. Ця дата є важливою подією у житті всієї соціологічної спільноти України. Саме Наталія Йосипівна є одним із найактивніших творців соціологічної спільноти Львова, її справжньою сподвижницею. Будучи одним із перших докторів соціологічних наук в Україні, професор Черниш відкрила дорогу багатьом ученим і стала одним із фундаторів львівських наукових соціологічних студій, промоутором їхнього успішного розвитку. Н.Черниш набула дослідницького і викладацького досвіду роботи у США і Канаді й “конвертувала” його в українську соціологічну освіту.

Наталія Йосипівна Черниш у різні часи викладала в Національному університеті “Львівська політехніка”, Українському католицькому університеті, виступала з лекційними курсами в університетах Болгарії, Польщі, США, Канади. Однак основним місцем роботи був і є Львівський національний університет імені Івана Франка, в якому вона працює вже понад сорок років. Саме з цим університетом нероздільно пов’язана її доля, тут вона пройшла шлях від студента до професора, завідувача кафедри історії та теорії соціології.

Особливий внесок Наталії Йосипівни Черниш полягає у формуванні потужного соціологічного осередку у Львові, основу якого заклало створення 2002 року кафедри історії та теорії соціології у Львівському національному університеті імені Івана Франка. Численні публікації, захисти дисертацій аспірантами кафедри, започаткування Львівського соціологічного форуму, заснування наукового Вісника Львівського національного університету (Серія соціологічна) — усе це лише невеликий перелік тих складових

вагомого доробку професора Н.Черниш. Їй вдалося не лише сформуванню львівську соціологічну школу, а й надати їй потужного звучання в Україні та за її межами.

Як учений-соціолог Наталія Йосипівна займається переважно поглибленим вивченням таких напрямів, як історія та теорія світової й української соціологічної думки, етнонаціональні й політичні процеси та явища в сучасній Україні, формування соціальних та етнічних ідентичностей. Вона є автором понад 100 наукових праць, зокрема монографій і підручників. Н.Черниш є автором одного з перших україномовних підручників нової генерації – курсу “Соціологія”, що перевидавався п’ять разів.

Вона була ініціатором та керівником багатьох важливих колективних міжнародних наукових проєктів. Серед них найвідомішим є трендове соціологічне опитування “Львів – Донецьк: соціологічний аналіз групових ідентичностей та ієрархій соціальних лояльностей”. Професор Черниш – один з найкращих викладачів, якими пишається Франковий університет. Найліпшим підтвердженням її наукового та педагогічного доробку є повага і любов студентів та аспірантів, яким вона віддала “крихітку себе. За це душа наповнюється світлом”.

Сьогодні Н.Черниш – почесний член Правління і віце-президент Соціологічної асоціації України, Заслужений діяч науки і техніки України, Заслужений професор Львівського університету, переможець наукової програми Фулбрайта (США, 1997) і носій відзнаки фундації І.Коляски (Канада, 2002).

З величезною приємністю вітаємо Наталію Йосипівну з ювілеєм. Зичимо подальшої творчої наснаги у науковій та викладацькій діяльності. Очікуємо від неї нових цікавих ідей та звершень у соціологічних студіях. Бажаємо міцного здоров’я, вдячності та поваги від учнів і колег, невичерпної енергії в реалізації подальших планів і задумів. Соціологічна спільнота України пишається тим, що її творять такі науковці, як Наталія Йосипівна Черниш.

Вітаємо і дякуємо за Вашу плідну працю!

*Колектив кафедри соціології
Львівського національного університету імені Івана Франка*

Львів та Харків – разом! (до 35-річчя дружби віце-президентів САУ)

У дні, коли соціологічна спільнота нашої країни (та що там країни – всього світу) буде відзначати славетний ювілей доктора соціологічних наук, професора, Заслуженого діяча науки і техніки України, Заслуженого професора Львівського національного університету імені Івана Франка, Почесного професора Канзаського університету (США), віце-президента Соціологічної асоціації України та її Почесного члена Наталії Йосипівни Черниш, я святкуватиму ще одну не менш знаменну особисто для мене подію –

знайомство з чарівною дівчиною-львів'янкою, яка одразу ж полонила мене своєю посмішкою та чудовою українською мовою, Наталкою Черниш.

Не так часто можна зустріти людину, з першого дня знайомства з якою ти відчуваєш, що ви з нею “однієї крові”. Наталка Черниш є для мене саме такою людиною. Нашій дружбі вже 35 років (ось і вір після цього, що жіночої дружби не буває!), і за всі ці роки я не мала жодного приводу, щоб засумніватися в щирому її ставленні до мене та інших наших колеґ та готовності прийти на допомогу, коли ти цього потребуєш; у її науковій сумлінності та принциповості, у професійній компетентності; у щедрості її душі та надзвичайному таланті людяності; у неперевершеному почутті гумору. Мені не треба було тягнути її в гори (хоча ми з нею і там бували), щоб впевнитися у всіх цих чудових якостях нашої ювілярки.

Ми розуміємо одна одну, що називається, з півслова. Ми навіть на відстані (де Львів, а де Харків) відчуваємо біль одна одної. У нас навіть болить (і в прямому, і в переносному сенсі) те ж саме: болить Україна, болить доля соціології у нашій країні, болять органи руху.

Я нескінченно вдячна Наталці за те, що дев'ять років тому вона просто примусила мене вперше в житті поїхати до санаторію. Якби не було Моршина, можливо, мене вже не було б на цьому світі.

Моя подруга професор Черниш є однією з тих, кого по праву називають фундаторами вітчизняної соціології, її елітою. Справжній учений, соціолог, що поєднав у собі талант теоретика та емпірика, вона, як на мене, є неперевершеним лектором. Слухати її доповіді на наших соціологічних зібраннях — велике задоволення. Мені пощастило: за останні чотири місяці я двічі одержала насолоду від блискучих виступів моєї комбатантки Наталки Черниш: у Харкові на III Конгресі Соціологічної асоціації України (12 жовтня 2017 року) та в Ужгороді на Школі молодого соціолога (22 січня 2018 року). Не маю сумнівів, що її глибока за змістом і блискуча за формою доповідь на Конгресі не залишила жодного байдужого до долі світової соціології, а майстер-клас “Донецька та львівська ідентичності: 1994–2015 роки” показав слухачам Школи, що мають спільного і чим відрізняються українці на Сході та Заході нашої єдиної країни.

Вітаючи нашу соленізантику — мою улюблену подругу Наталку Черниш з ювілейним днем народження, я хочу ще і ще раз освідчитися у своїй любові до неї, побажати їй найміцнішого здоров'я і сказати: “Я пишаюся дружбою з тобою, дорога моя Людино!”

*ЛЮДМИЛА СОКУРЯНСЬКА,
подруга, колежанка та сподвижниця ювілярки*